

การพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบ โฟนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง

จิราภรณ์ เสืออินทร์¹
ทัศนีย์ ชาติไทย²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ทาคคุณภาพการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน การสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 4) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่เรียนการสอนแบบโฟนิกส์ 5) ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง จำนวน 70 คน มีความสามารถเท่าเทียมกัน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนโฟนิกส์ แบบประเมินคุณภาพการสอนโฟนิกส์ แบบทดสอบการสอนแบบโฟนิกส์และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนแบบโฟนิกส์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) การสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.22 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 14.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.42 3) ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 2.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.12

คำสำคัญ: การสอนแบบโฟนิกส์, ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสารและความรู้ซึ่งเผยแพร่และกระจายถึงกันทั่วโลก ประเทศต่าง ๆ ต้องการให้พลเมืองของประเทศเป็นบุคคลที่มีความรู้ อย่างไรก็ตามความรู้ที่มีการเผยแพร่นั้นส่วนใหญ่ใช้ภาษากลางที่เป็นที่รู้จักกันดี คือ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน ภาษาอาหรับ และภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษนั้น หลายประเทศส่งเสริมให้เป็นภาษาที่สองของพลเมืองซึ่งจัดให้มีการเรียนการสอนในประเทศของตนเอง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ปัจจุบันเป็นการสอนในด้านต่าง ๆ คือ การฟัง พูด อ่านและเขียน โดยหลักการสอนใช้วิธีสอนแบบการอ่านเป็นคำและเป็นประโยคซึ่งเน้นการท่องจำคำศัพท์ การแปลความหมายของคำและบทอ่าน จากงานวิจัยด้านการอ่านของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา พบว่าวิธีสอนอ่านเป็นคำทำให้เกิดการบกพร่องด้านภาษาของผู้เรียน โดยเฉพาะการสะกดคำและการอ่าน จึงจำเป็นต้องถอดรหัสตัวอักษรให้เป็นเสียงเพราะสมองของมนุษย์รับรู้หรืออ่านตัวอักษรเป็นเสียงได้ดีกว่าอ่านในลักษณะของรูปภาพหรือรูปตัวหนังสือ การสอนอ่านภาษาอังกฤษที่ได้ผล จึงจำเป็นที่ผู้เรียนต้องปูพื้นฐานใหม่ด้วยการเรียนรู้ข้อแตกต่างของหน่วยเสียงต่าง ๆ ที่ประกอบเป็นคำและการเชื่อมโยงหน่วยเสียงกับตัวอักษร(อินทิรา ศรีประสิทธิ์, 2552)

ทศวรรษที่ผ่านมาผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษาด้านการสอนภาษาต่างประเทศได้หันกลับมาสนใจศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้นักเรียนระดับประถมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีรายงานและงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศซึ่งชี้ให้เห็นผลดีของการเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่วัยเยาว์ (Shrump & Gilson, 1994 และ Rosen Busch, 1995) ที่ว่า “ผู้เรียนในวัยนี้มีความจำดีเลิศและสามารถเลียนเสียงคำและประโยคในภาษาต่างประเทศได้อย่างดีเยี่ยม ความสามารถในการประมวลสารสนเทศ (Information Processing) และการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายด้วยพหุปัญญา (Multiple Intelligences) ทำให้พวกเขาสามารถเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างรวดเร็วถ้าหากได้มีการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไปพร้อมกับการพัฒนาตามความถนัดและความต้องการของเด็ก” ทักษะการอ่านเป็นอีกทักษะหนึ่งที่สำคัญและสำคัญมากที่สุดโดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนในประเทศไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการฟัง การพูดและการเขียนน้อยกว่าการอ่าน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532: 83) อีกทั้งยังเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนนานที่สุดและมีโอกาสได้ใช้มากที่สุดหลังจบการศึกษาแล้ว (Allen;&Vallette. 1979:249) หรืออาจถือว่าเป็นทักษะเดียวที่อยู่กับผู้เรียนไปตลอดชีวิต ในขณะที่ทักษะอื่นมีโอกาสใช้น้อยและอาจลืมไปในที่สุด (Finocchiaro; &Brumfit. 1983: 143) ความสำเร็จในชีวิตการเรียนการศึกษาและการประกอบอาชีพหลายอย่างขึ้นอยู่กับ การอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่ง การออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของนักเรียนไทย ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทย ภาษาแม่กับระบบเสียงภาษาอังกฤษซึ่งในการเรียนการสอน

ภาษาต่างประเทศนั้น การรู้แต่คำศัพท์และโครงสร้างเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ นักเรียนบางคนไม่สามารถเรียนรู้การออกเสียงได้เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรืออ่านออกเสียงผิด ทั้งยังไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงนั้นอีกด้วย ดังนั้นนอกจากการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงก็เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นด้วยเช่นกัน (บารุง โตรัตน์, 2547: 53)

ระบบการสอนภาษาอังกฤษที่ได้ผล อ่านออก เขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มี 7 ขั้นตอนที่ได้ผล (อินทิรา ศรีประสิทธิ์, 2552) ได้แก่

1. องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการสอนให้ได้ยินรับรู้ และรู้จักจัดการกับทุกหน่วยเสียงของภาษาอังกฤษที่เป็นส่วนประกอบของคำและพยางค์ (Phonemic Awareness)

2. องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง ซึ่งมีความสัมพันธ์แบบที่ทำนายได้ ทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้ด้วยการถอดรหัส ตัวอักษร ของภาษาเขียนให้เป็นหน่วยเสียง (Phonics)

3. การพัฒนาคำศัพท์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความเข้าใจในบทอ่านเมื่อผู้อ่านพบคำใหม่ นอกจากจะอ่านได้อย่างถูกต้องอย่างคล่องแคล่วแล้วจำเป็นที่จะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ถ้าไม่เช่นนั้นเขาต้องใช้กลยุทธ์อื่นเช่นศาสตร์แห่งการเดาจากบริบทของประโยคเพื่อที่จะเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้น (Vocabulary Development)

4. ความสามารถในการอ่านอย่างถูกต้องและชด้อยชัดคำด้วยความคล่องแคล่วและความรู้สึกเนื่องจากความสามารถในการอ่านอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วเปรียบเสมือนสะพานที่เชื่อมระหว่างการเรียนรู้คำกับความเข้าใจ (Reading Fluency)

5. ความเข้าใจในบทอ่านเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สลับซับซ้อน ผู้อ่านจะเข้าใจบทอ่านได้ จำเป็นต้องพึงทักษะในการรับรู้คำและคำศัพท์ การอ่านอย่างคล่องแคล่วไม่ตะกุกตะกักและการติดตามบทอ่านเพื่อที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านนั้นอย่างถ่องแท้ (Reading Comprehension)

6. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (Writing)

7. ความสามารถอย่างเต็มขั้นของการอ่านออกเขียนได้ (Full Literacy)

ซึ่งระบบการสอนของไทยนั้นได้ข้ามขั้นตอนที่ 1 และ 2 ไป โดยให้เด็กเรียนการจำคำศัพท์โดยที่ไม่ได้เรียนรู้เรื่องโฟนิกส์ก่อน ทักษะในการอ่านโดยวิธีโฟนิกส์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเพิ่มทักษะในการอ่านและจำเป็นต้องสอนอย่างละเอียดในบริบทที่มีความหมายและบูรณาการในวิชาการอ่านและการเขียนซึ่ง สตาล (Stahl, 1998) ได้เสนอหลักการสอนไว้ 7 ประการได้แก่ 1. ควรสอนในวัยเด็กให้เร็วที่สุด 2. เมื่อสร้างความตระหนักในการอ่านตัวอักษรให้แก่เด็ก 3. ต้องสอนจากพื้นฐานของความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง 4. สอนตรงและแจ่มแจ้ง 5. บูรณาการเข้ากับวิชาการอ่าน 6. เน้นการสอนเพื่อใช้ในการอ่านคำไม่ใช่ท่องจำกฎเกณฑ์ต่างๆ 7. มุ่งสอนเพื่อให้เกิดความคล่องในการอ่านและการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยนักเรียนสามารถรู้จักคำทันทีที่มองเห็น

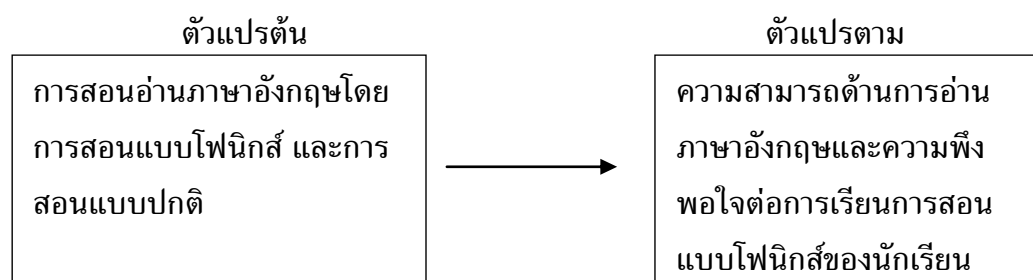
ดังนั้นในการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจำเป็นต้องคำนึงถึงวิธีการที่จะให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องตลอดจนรู้ความหมายของคำ ๆ นั้น ซึ่งการใช้รูปภาพประกอบยังเป็นอีกวิธีหนึ่งของการสอนแบบโฟนิกส์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และจดจำความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ได้ง่ายยิ่งขึ้น เมื่อพิจารณาจากสภาพปัญหาและวิธีการสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านแล้ว จึงควรได้ศึกษารวมถึงการมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนและปัญหาการติดต่อสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนว่าเหตุใดจึงไม่สามารถสื่อสารได้ในระดับที่น่าพึงพอใจ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อเป็นแนวทางในการสอนอ่านภาษาอังกฤษสำหรับผู้สอนที่สอนผู้เรียนที่มีปัญหาทางการอ่านต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาคุณภาพการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง
2. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน การสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการสอนแบบโฟนิกส์
5. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยสนใจศึกษาทฤษฎีการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยโฟนิกส์ จากแนวคิดดังกล่าวจึงคาดว่า การจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบโฟนิกส์จะส่งผลต่อความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และ ความพึงพอใจดังกรอบแนวคิด

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบโฟนิกส์เป็นเนื้อหากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 70 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนแบบปกติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงที่เรียนด้วยการสอนแบบโฟนิกส์มีทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจต้องการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาเรื่องการสอนโฟนิกส์ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 ห้องเรียนจำนวนห้องละ 35 คน เป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม
- เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แผนการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. แบบทดสอบด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ
4. แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญ แบ่งออกเป็น 4.1 แบบประเมินคุณภาพบทเรียนโฟนิกส์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ และ 4.2 แบบประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

แผนการสอนโฟนิกส์: ศึกษาหลักการ ทฤษฎี เทคนิค วิธีการ และลักษณะการสร้างบทเรียน ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์หลักสูตรได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เวลาในการเรียนการสอน เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นกำหนดหมวดหมู่เนื้อหาให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์และองค์ประกอบหลักสูตรและกำหนดผลที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน และออกแบบเนื้อหา กิจกรรมและลำดับของบทเรียนเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ และนำเนื้อหาที่ได้มาวิเคราะห์และแยกออกเป็นหน่วยต่าง ๆ นำมาเขียนแผนงานเพื่อแสดงจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของเนื้อหาในบทเรียนแต่ละตอนให้ทราบความสัมพันธ์ของบทเรียน ตลอดจนกำหนดหัวข้อและเนื้อหาของบทเรียนแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อหาข้อบกพร่องและเพื่อการแก้ไขได้ตรงจุดโดยก่อนเริ่มเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ จะทำการทดสอบก่อนเรียน เพื่อทราบความรู้ความสามารถและหลังจากการเรียนบทเรียนนั้นจบแล้ว นำแบบทดสอบชุดเดิมมาทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน เมื่อตรวจให้คะแนนแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ เพื่อหาค่าความยาก (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) ระหว่าง .20 – .80 แล้วนำผลการทดสอบมาคำนวณหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน และข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก(r) ตั้งแต่ .20ขึ้นไป เพื่อนำมาเป็นแบบทดสอบ และนำแบบสอบถามความพึงพอใจมาวิเคราะห์หาความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ ขั้นที่ 1 ทดสอบความรู้ความสามารถโดยแบบทดสอบก่อนเรียนที่สร้างขึ้นโดยใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง จังหวัด ปทุมธานี จำนวน 35 คน ขั้นที่ 2 จัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการสอนแบบโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ขั้นที่ 3 ทดสอบความรู้ความสามารถโดยแบบทดสอบหลังเรียนที่สร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของการสอนแบบโฟนิกส์ โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์เพื่อศึกษาความสามารถด้านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการพัฒนาการ

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ โดยใช้สูตร t-test dependent

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่เรียนการสอนแบบโฟนิกส์โดยใช้สูตร t-test independent

5. วิเคราะห์หาค่าระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์ โดยหาค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC การหาค่าความยาก(P) การหาค่าอำนาจจำแนก(r) การหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับ (Reliability) (พิสุทธา อารีราษฎร์.2550: 121-122) โดยใช้สูตร KR-21 (ประภาพรณ เส็งวงศ์ 2551:73) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างคะแนนเฉลี่ยกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยค่าสถิติ t-test Independent samples (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2545) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้สูตร t -test Dependent (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 112) และ ค่าความเที่ยง(Reliability) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์ หาค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด. 2545:99)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของการสอนแบบโฟนิกส์พบว่าการสอนแบบโฟนิกส์มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 เมื่อพิจารณาทางด้าน ด้านการประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44

2. ผลการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนกลุ่มทดลองพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียน ทุกคน

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนแบบโฟนิกส์ พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการสอนแบบโฟนิกส์มีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองที่เรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์ พบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบโฟนิกส์ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ผลของระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการสอนแบบโฟนิกส์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 2.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.12

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้การสอนแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี มีคุณภาพในระดับมากที่สุด เมื่อนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ สามารถทำให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และ พัฒนาการทางการพูด และการฟัง เพิ่มมากขึ้น และจากการผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยขออภิปรายสาเหตุที่ทำให้ชุดการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานดังนี้ จากผลการวิจัย ผู้วิจัยสามารถ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. การสอนแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จึงได้บทเรียนที่มีคุณภาพในระดับมากที่สุด ซึ่งได้สอดคล้องกับแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551) ที่กล่าวว่า การเปลี่ยนศูนย์กลางการเรียนรู้จากครูมาเป็นผู้เรียนโดยตรง เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างเต็มที่และมั่นคงถาวร โดยการให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้จากสื่อ หรือแหล่งความรู้ที่ครูถ่ายทอดหรือจัดเตรียมเอาไว้ให้ด้วยตนเองในรูปของสื่อประสมหลายๆ รูปแบบ และ การพยายามที่จะปรับพฤติกรรมการเรียนการสอนระหว่างครูและนักเรียน ให้มีลักษณะมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีจะส่งเสริมให้บรรยากาศการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และที่สำคัญให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน อันจะเป็นผลต่อความเจริญงอกงามทางด้านอารมณ์และสังคมของนักเรียนได้เป็นอย่างดี แนวคิดดังกล่าวเป็นการนำหลักจิตวิทยามาใช้ในการวางแผนการสอนในหน่วยเนื้อหาวิชา เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจ ได้แรงเสริมที่จะเรียนรู้ให้เกิดความก้าวหน้าต่อไปโดยยึดหลักการเรียนรู้ด้วยตนเอง และให้เห็นถึงความมีหน้าที่เกิดขึ้น ซึ่งค่อยๆ เป็นไปทีละน้อยตามลำดับชั้นในลักษณะเป็นการเรียนแบบโปรแกรมที่จัดไว้หรือเป็นชุดการสอน

2. การศึกษาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนแตกต่างจากก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์ (2552) เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนของจอลลี โฟนิกส์ ผลการวิจัย

พบว่า ชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์ ที่ได้มีการพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้ สามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษที่มี ความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ผ่านเกณฑ์ตามหลักสูตรที่ร้อยละ 60 ให้ผ่านเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรได้ โดยผลการทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียน ทั้งหมดก่อนการทดลองอยู่ระหว่างร้อยละ 29-57 และหลังการทดลองเพิ่มเป็นร้อยละ 64-79 และผลการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนทั้งหมดก่อนการทดลองอยู่ระหว่างร้อยละ 16-50 และหลังการทดลองเพิ่มเป็นร้อยละ 83-100 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัญชลี เทพสุคนธ์ (2550) เรื่อง รายงานการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิคส์เพื่อพัฒนาทักษะ การออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน บ้านดอน(ศรีเสริมกสิกร) ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนหลัง ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบโฟนิคส์สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบโฟนิคส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถทางด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุชาดา อินมี (2556) เรื่อง การ พัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิคส์โปสเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิคส์โปสเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังได้รับการฝึกทักษะด้วยสื่อโฟนิคส์ โปสเตอร์ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียง สูงกว่าก่อนได้รับการฝึก สอดคล้องกับผล การศึกษาของ ศิริริภา พรหมคำ (2550) เรื่อง พัฒนาการด้านการเน้นเสียงพยางค์ใน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นผลจากการเรียนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า หลังจากการเรียนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์แล้ว ผู้เรียนที่ได้เรียนการออกเสียงตามหลัก สัทศาสตร์สามารถเน้นเสียงพยางค์ในภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามรูปแบบของภาษาอังกฤษ มากกว่าผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์อย่างเห็นได้ชัด และผู้เรียนที่ได้เรียน การออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์มีพัฒนาการด้านการเน้นเสียงพยางค์ในภาษาอังกฤษดีกว่า ผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์อย่างเด่นชัดดังนั้น การเรียนการออกเสียง ภาษาอังกฤษตามหลักสัทศาสตร์เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเน้น เสียงพยางค์ในคำภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรุษา แซ่เตียว (2556) เรื่อง การใช้โฟนิคส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้โฟนิคส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่าน เกณฑ์ร้อยละ 50 2) ผลสัมฤทธิ์การใช้โฟนิคส์ในการสอนทักษะการอ่านของนักเรียนหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนสองกลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์ แต่แตกต่างกันวิธีการสอนเป็นแบบปกติ กับ กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการสอนแบบโฟนิกส์และสอนโดยวิธีโฟนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีทักษะความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่สูงกว่ากลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิริริภา พรหมคำ (2550) เรื่องพัฒนาการด้านการเน้นเสียงพยางค์ในภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นผลจากการเรียนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า หลังจากการเรียนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์แล้ว ผู้เรียนที่ได้เรียนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์สามารถเน้นเสียงพยางค์ในภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามรูปแบบของภาษาอังกฤษมากกว่าผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์อย่างเห็นได้ชัด และผู้เรียนที่ได้เรียนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์มีพัฒนาการด้านการเน้นเสียงพยางค์ในภาษาอังกฤษดีกว่าผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์อย่างเด่นชัดดังนั้น การเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักสัทศาสตร์เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเน้นเสียงพยางค์ในคำภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

5. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรุษา แซ่เตียว (2556) เรื่องการใช้โฟนิกส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้โฟนิกส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุชาดา อินมี (2556) เรื่อง การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่า การสอนแบบโฟนิกส์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เป็นอย่างดีและผู้เรียนมีความคิดเห็นทางบวกต่อบทเรียนโฟนิกส์ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรส่งเสริมและให้ความสำคัญกับเรื่องของการออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้รับรู้และมีความรู้ความเข้าใจ เพราะเด็กวัยเยาว์สามารถซึมซับวัฒนธรรมและ การเรียนรู้การเลียนแบบเสียงได้ไว

2. การสร้างชุดการเรียนรู้หรือสื่อการเรียนการสอนต้องมีการศึกษาเนื้อหาให้ถูกต้องตามหลักทฤษฎีและสำคัญอย่างยิ่งคือเรื่องเสียง ถ้าครูออกเสียงผิด นักเรียนก็ย่อมออกเสียงผิดเพี้ยนตามไปด้วย จึงควรจัดหาสื่อการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม

3. ครูสามารถนำเนื้อหาเรื่องโฟนิกส์ไปปรับใช้หรือประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม ทั้งในการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบ ควรคำนึงถึงความเหมาะสมด้านเวลา เนื้อหา และ สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม

4. ครูควรจัดบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพราะบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นสิ่งสำคัญต่อเด็กเล็ก เพราะผู้เรียนที่เป็นเด็กเล็กมักมีช่วงความสนใจสั้นแต่พวกเขามีพลังมากมาย จึงต้องใช้หลักแนวคิดที่ว่า “การเรียนรู้เป็นกระบวนการทำงานที่กระตุ้นให้คิดให้สนใจและในบางครั้งก็ต้องเป็นกระบวนการที่ให้ความบันเทิงด้วย” (Wilkins, 1972, 183)

5. ควรมีการทำวิจัยเชิงทดลองโดยการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนต้น โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อเน้นให้เด็กได้ฝึกฟัง พูด อ่าน เต้น เล่น ร้อง อย่างเต็มความสามารถและตรงตามความสนใจของเด็กแต่ละวัย แต่ละช่วงปี

6. ครูควรกำหนดบริบทในการสอนภาษาอังกฤษเพราะเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นเป็นผู้เรียนที่เริ่มเรียนเนื้อหาและสิ่งต่าง ๆ เรื่องราวต่าง ๆ และอยู่ในช่วงที่พวกเขากำลังพัฒนากระบวนการคิด เด็กเหล่านี้ควรมีความรู้อย่างจำกัด กล่าวคือ จัดการเรียนการสอนร่วมกับบริบทที่เด็กมีความคุ้นเคยอยู่เดิม อันจะทำให้เด็กนักเรียนสามารถเชื่อมโยงภาษาอังกฤษกับความรู้เดิมที่พวกเขามีอยู่

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1. สำหรับผู้ที่สนใจจะทำการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ควรทำการศึกษาวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในแบบระยะยาว เพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและควรทำการศึกษาในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัล เพื่อลดข้อผิดพลาดในกระบวนการสอน และเพื่อพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ควรมีการสนับสนุนให้มีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่มีต่อความสำเร็จของการสอนแบบโฟนิกส์

3. ควรมีการศึกษาอย่างลึกเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสอนเสริมโฟนิกส์ในระดับเด็กเล็ก

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- เดือนจิตต์ จิตต์อารี. (2548). *แปลให้เป็นแล้วเก่ง*. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- นันทนา รณเกียรติ. (2548). *สัตศาสตร์ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ.(2547). *ภาพรวมของการศึกษาสัตศาสตร์และภาษาศาสตร์*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2547).
- ไพพรรณ อินทนิล.(2546). *การส่งเสริมการอ่าน*.ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- แลตเดอโฟล์ก, พี. (2549). (ต้นฉบับพิมพ์ในปี ค.ศ.2006) *สัตศาสตร์*. (อภิรักษ์ณ์ ธรรมทวีกุล, ผู้แปล).สมุทรปราการ
- อภิรักษ์ณ์ ธรรมทวีกุล. (2547). *สัตวิทยา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อมร ทวีศักดิ์. (2542). *สัตศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จารุวรรณ สายสิงห์. (2546). *การผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนแบบโดยรวมเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่านออกเสียง ความเข้าใจในการอ่านการเขียน สกอตคำและความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิรนนท์ เมฆวงษ์.(2547).*การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ตติยา ไผ่วงศ์. (2544). *การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธี ซีไออาร์ซี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนงค์ดี สินทร์พย์.(2551). *การใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์พัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสกอตคำและเสริมแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- บำรุง โตรัตน์. (2547). *การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษโดยโปรแกรม Extensive Reading*. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรียา โนแก้ว และประนุท สุขศรี.(2548). *ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

- ศิริรณาท พรมคำ.(2550) พัฒนาการด้านการเน้นเสียงพยางค์ในภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นผลจากการเรียนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์. มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ศิริพันธ์ ศรีวินยงค์.(2551).การพัฒนา รูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์(2552). กรณีศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อินทิรา ศรีประสิทธิ์. (2552). ทฤษฎีใหม่ในการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับคนไทยที่รวมการวางพื้นฐานด้วย Phonemic awareness & Phonics ตามด้วยการสอนอ่านเป็นคำ (whole language) เพื่อแก้ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษบกพร่อง (dyslexia) ของคนไทย. ในเอกสาร การอบรมครูในสภาพแวดล้อมที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ วันที่ 24 - 26 มีนาคม 2552 (หน้า 1 - 14). กรุงเทพฯ : UNESCO-APEID
- อรอุษา แซ่เตียว.(2556).การใช้โฟนิคส์ในการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- Adams, M. J. (1994). *Beginning to read*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Avery, P., and Ehrlich, S. (1992). *Teaching American English Pronunciation*. Oxford: Oxford University Press.
- Aylward, E. H., Richards, T. L., Berninger, V. W., Nagy, W. E., Field, K. M., Grimme, A.C., et al. (2003). *Instructional treatment associated with changes in brain activation in children with dyslexia*. *Neurology*, 61, 212–219.
- Bourjan, T. (2003). *Problems on stress in English pronunciation of Mathayomsusa 6 Students*. An Independent Study M.Ed. Mahasarakham University, Mahasarakham.
- Ehri, L. (2002). *Phases of acquisition in learning to read words and implications for teaching*. *British Journal of Educational Psychology Monograph Series II*, Number 1: Learning and Teaching Reading, 1(1), 7–28.
- Ehri, L.C., Nunes, S.R., Stahl, S.A., & Willows, D.M. (2001). *Systematic Phonics Instruction Helps Students Learn to Read: Evidence from the National Reading Panel's Meta-Analysis*. *Review of Educational Research*, 71(3), 393–447.

- Ehri, L. (2004). *Teaching phonemic awareness and phonics*. In P. McCardle & V. Chhabra (Eds.), *The voice of evidence in reading research* (pp. 153–186). Baltimore: Paul Brookes.
- Foorman, B. R., Francis, D. J., Fletcher, J. M., Schatschneider, C., & Mehta, P. (1998). *The role of instruction in learning to read: Preventing reading failure in at-risk children*. *Journal of Educational Psychology*, 90, 37–55.
- Handcock & Wingert, (1996). *Look and say*.
- Jeanne Chall, (1967, 1983, 1996). *Learning to read: The great debate*. Harvard University
- Moats, L.(1998, Spring/Summer). *Teaching decoding*. *American Educator*,42–49,95–96.
- National Institute for Literacy, (2001). *Put Reading First: How to teach children to read*.
- Panel, R. o. t. N. R. (2000). *Teaching Children to Read: An Evidence-Based Assessment of the Scientific Research Literature on Reading and its Implications for Reading Instruction*.
Bethesda, MD: National Institute of Child Health and Human Development, National Institutes of Health.
- Robin Schwarz, (2003) *Using Phonemic Awareness to ESL students*, the National Adult Literacy Center, Washington D.C.
- Torgesen, J. K.,(1995) *Phonological Awareness: A Critical Factor in Dyslexia*, Orton Dyslexia Society.
- Beare, K. (n.d.). *English pronunciation practice about English as 2nd Language*.
Retrieved:June5,14,from:http://esl.about.com//library/weekly/1005009.html
- Diane H. Tracey, Ed.D. & Lesley Mandel Morrow, Ph.D. (2009). *Best Practices for Phonics Instruction in Today's Classroom*.Retrieved:June,5,2014 from:
http://www.sadlieroxford.com/prof_development/900891Phonics_13_WP.cfm
- Essberger,J.(n.d.)*Word stress and sentences tress*.Retrieved:May,2014,from:
<http://www.englishclub.com/es/-articles/199810.html>
- Jeanne S. Chall. (1985) *Becoming the nation of readers*, National Academy of Education's Commission on Reading. Retrieved July 10, 2014, from:
<http://www.readinghorszons.com/research/harvard.aspx>

Sally Shaywitz, (n.d.) *Imaging Study Reveals Brain Function of Poor Readers Can Improve*. Retrieved July 12, 2014, from: <http://www.nih.gov/news/prUH> and http://www.pbs.org/newshour/bb/science/jan-june98/dyslexia_3-11.html